

ges af Indenrigsministeren istedetfor af Kongen, saa kan jeg forsaavidt heller ikke have Noget derimod, ligesom heller ikke derimod, at man har fundet det rigtigt, at Havnemesteren og Havnebygmesteren udgaae, thi efterat det er udvoteret, at Besættelsen af disse Poster skulde skee efter Indstilling af Havneraadet, saa har aabenbart dette Spørgsmaal tabt sin Betydning og Berettigelse i Lovforslaget. Derimod kan jeg ikke nægte, at det er mig fuldstændig uforklarligt, hvorfor den almindelige Bestemmelse om Budgettet er udgaaet. Det, der derom sandtes i Lovforslaget, saaledes som det kom herfra, var valgt med nøie Overveielse af hvert enkelt Ord, og jeg er fuldkommen overbevist om, at det ikke paa nogen Maade vilde præjudicere den Ordning, der skulde foregaae igennem Vedtægten, hvortil nu det Hele er henviist, og endnu uforklarligere er det mig, hvorledes man igjennem en, af selve Indenrigsministeriet udfærdiget Vedtægt vil kunne opnaae den Garanti, der i hiin Bestemmelse indeholdtes imod Indenrigsministeren, at han nemlig ikke ved at optage Laan maatte kunne disponere over Havnevesenets fremtidige Indtægter. At han maa have Communens Samtykke, hvor man for et Laan kræver dennes Garanti, ligesom og hvor der fordres Tilskud fra Communen til Havnens Udgifter, anseer jeg for en Selvsølge; men det er ganske vist, at efter den nu bestaaende Ret behøver han ikke Communens Samtykke til ved et optaget Laan at disponere over Havnevesenets fremtidige Indtægter, og her ligger Fristelsen, hvorimod det vistnok kunde være hensigtsmæssigt at træffe Bestemmelser. Jeg kan forstaae, hvis der fra Regjeringens Side var mødt Modstand i saa Henseende, at man da havde foretaget denne Forandring, men fra et constitutionelt, finantseelt Standpunkt betragtet, er det mig aldeles uforklarligt, at Lovforslaget i saa Henseende skulde have modtaget en Forbedring. Imidlertid gjør det ikke stort til Sagen, da jeg antager, at den Bemyndigelse, som Indenrigsministeren saaledes har, og som hidindtil ikke er bleven misbrugt, ligesaa lidt i Fremtiden vil blive det, men, som sagt, Forandringen forekommer mig ikke vel overveiet. Jeg tillægger den imidlertid af

de anførte Grunde ikke større Betydning, end at den vel maa kunne gaae, thi da hele Lovens Tankegang er, at Vedtægten skal tilveiebringes ved en Samvirken af Indenrigsministeren og Havneraadet og da man har søgt i dette at skaffe en efter vore Forhold passende Repræsentation baade i maritim og i kommerciel Henseende tilstede — og med Hensyn hvortil jeg i mit tidligere Foredrag som Beviis derpaa har nævnt, at der var foreslaaet saa mange Medlemmer af Raadet, for at alle de paagældende Interesser i saa Henseende kunde komme til orde — kan jeg ikke andet end gjen tage, hvad jeg i saa Henseende har sagt, at denne Forandring ikke vil medføre nogen Ulempe. Forøvrigt skal jeg ved denne Leilighed tilføje, at, naar de egentlige Teknikere sørge for, at det dem paalagte Arbeide bliver godt og forsvarligt udført — og jeg sigter her navnlig til Opsørelsen af Broer — ligger det forøvrigt udenfor deres Resfort at tage Hensyn til, hvem der skal betale. Jeg troer derimod, at der fra Regjeringens Standpunkt er Anledning til at reise Spørgsmaal om, hvorvidt Tilveiebringelsen af Broer er i Handelens og Skibsfartens Interesse, eller om de ikke snarere maae have deres Betydning som Veie i Communen, som Noget, der er nødvendigt for Samfærdselen. At Broer, der nærmest opføres som arkitehtoniske Led af den hele Construction af et Slot, ikke have sær Interesse for Havnen, forekommer mig klart. Der foreligger jo nu et meget alvorligt Spørgsmaal af den Art, nemlig med Hensyn til Knippelsbro, og der vil der vistnok være Anledning for Ministeren til at tage denne Sag under fuldstændig Overveielse, for at derved ikke skal paabyrdes Handelen og Skibsfarten Mere, end hvad der retteligt tilkommer dem, og til ad administrativt Veie og, om fornødent, ad Lovgivningsveien at virke til, at der lægges paa Communen, hvad det tilkommer Communen at bære.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot i Anledning af, hvad den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, bemærkede, yttre, at det vistnok vil være af Bigtighed — og der skal, saavidt muligt, ogsaa blive sørget derfor — at det hele Opsyn af saavel Havnen som Rheden